

Μ. Ἀσίας καὶ γενναίον τι φρόνημα ἐκδηλούμενον. Βαθεῖαν καὶ εἰλικρινῆ τρέφει εὐγνωμοσύνην τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς λειτουργοῖς αὐτῆς, διότι αὐτῇ ὀφείλει πᾶν ὅ,τι ἠδυνήθη νὰ περισώσῃ ἐκ τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου ἐθνικοῦ ναυαγίου τῆς ἐξ ἑκατονταετηρίδος. Διετήρησε ζωηρὸν καὶ ἀκμαῖον τὸν πρὸς τὰ καλά καὶ τὴν παιδείαν ἔρωτα, προθυμότατος δ' εἶνε νὰ προσεγγένη πᾶσαν δυνατὴν θυσίαν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ἀρκεῖ νὰ εὐρεθῇ φιλόπατρις ὀδηγός, καθοδηγήσων αὐτὸν δεόντως περὶ τῶν πρακτέων. Βεβαίως ἀρμοδιώτερος ὀδηγὸς ἄλλος πλὴν τοῦ κλήρου δὲν θὰ ὑπῆρχεν εἰς τὴν καρποφόρον διδασκαλίαν ταύτην, ἀλλ' οὗτος δυστυχῶς δὲν ἔδειξε μέχρι τοῦδε οὔτε διαθέσεις τοιαύτας οὔτε ἰκανότητα. Μεγίστην τῷ ἑλληνισμῷ ἐκδούλευσιν θὰ παράσχωσιν οἱ δυνάμενοι, ἐὰν φροντίσωσιν περὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος τῶν Μικρασιατῶν, ὑποστηρίζοντες τὰ ἀρτισύστατα σχολεῖα καὶ παρθεναγωγεῖα αὐτῶν διὰ μικρῶν χρηματικῶν βοηθειῶν καὶ μεγάλων προμηθειῶν διδασκτικῶν βιβλίων, διότι οὐδεὶς ἀδελφός Ἑλληνα, φρονούμενος, ὑπάρχει μὴ ἀναγνωρίζων καὶ ἀνομολογῶν ὅτι ἐπέστη πλέον ὁ καιρὸς νὰ καταβληθῇ καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ ὁμοεθνῶν αὐτοῦ φροντίς τις ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι ὁ ἑλληνισμὸς ἀφόδως καὶ μετὰ θάρρους βασισηῖ ἐπ' αὐτῶν.

ΙΩΑΚΕΙΜ ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μαθητὴς Κ* ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου του μὲ φιάλην οἴνου εἰς τὰς χεῖρας.

Διδάσκ.—Τί φέρεις αὐτοῦ, μικρέ.

Μαθητ.—Πολλοὺς ἀσπασμοὺς ἀπ' τὸν μπαμπά· μὲ ἔστειλε νὰ σὰς φέρω τὴν μπουκάλα αὐτὴ τὸ κρασί νὰ τὴν πιῆτε ἵστην ὑγείᾳ του.

Διδάσκ.(Δαυδάνων τὴν φιάλην).—Πέ του γιατί νὰ πειράζεται καὶ νὰ μπαίνει σὲ ἔξοδα;

Μαθητ.—Καθόλου, κύρ δάσκαλε. Καὶ τοῦ μπαμπᾶ τὸ χάρισαν, ἀλλὰ τὸ ἦρε ξυνημένο.

* *

Ἐμπορος.—Ἀλλὰ σὰς δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου, Κυρία, ὅτι δύο φράγκα μᾶς κοστίζει ὁ πῆχυς.

Κυρία.—Ἐνάμισυ φράγκα, ἂν θέλετε· ἄλλως τὸ πέρνω ἀπ' ἄλλου. Χαίρετε.

Ἐμπορος.—Μιχάλη, δός το σὺ τὸ ὕφασμα, διότι ἐγὼ ἔδωσα τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου.

* *

Ἡ ὑπηρετρία εἶνε χωρική νεοφερμένη. Ζητήσαντος τοῦ κυρίου νερὸ, φέρει ἡ ὑπηρετρία αὐτὸ ἀπλῶς ἐν ποτηρίῳ.

— Ἄλλη φορά, Μάρω, τὸ νερὸ νὰ τὸ φέρνης ἔς τὸ πιάτο.

Μετὰ μίαν ὥραν ἔρχεται πρὸς ἐπίσκεψιν ὁ κύριος Π... καὶ ζητεῖ ὕδωρ. Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξιν ἀμφοτέρων ὅταν εἶδον τὴν ὑπηρετρίαν φέρουσαν βαθύ πινάκιον πλήρες καθαροῦ ὕδατος

* *

Πατὴρ, μήτηρ καὶ υἱὸς κάθηνται περὶ στοργυγύλην τράπεζαν ἐν τινι ζυθοπωλείῳ· ἀλλ' ἐκ τοῦ πολλοῦ πλήθους ἡ ὑπηρεσία χωλαίνει, διὸ ἐγείρεται ὁ υἱὸς νὰ φέρῃ μόνος τὸν ζῦθον· πάραυτα ὁ μεγάλος σχημος σκύλος Ἀλῶρ πηδᾷ καὶ κάθεται ἐπὶ τοῦ καθίσματος τοῦ υἱοῦ. Κύριός τις ζητῶν κάθισμα καὶ βλέπων τὸν κύνα ἐπὶ τοῦ καθίσματος:

— Εἶνε τὸ κάθισμα κανενός; ἐρωτᾷ.

— Μάλιστα, κύριε, κάθεται ὁ υἱός μου, ἀπαντᾷ ὁ πατήρ.

* *

Ἰερεὺς διδάσκαλος ἐρωτᾷ μαθητὴν:

— Καὶ ἐὰν, Δημήτριε, σὲ ἐγκαταλείψῃ ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ καὶ πάντες, τίς θέλει φροντίσει διὰ σέ;

— Ἡ ἀστυνομία, ἀπαντᾷ μετὰ βραχεῖαν σκέψιν ὁ μικρός.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐὰν ἀπαντήσης ἄνθρωπον ἔχοντα μεγάλην ἰδέαν περὶ ἐαυτοῦ, ἔσο βέβαιος ὅτι αὕτη εἶνε ἡ μόνη μεγάλη ἰδέα ἣτις ἐπέρασε ποτὲ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν του.

Τί εἶνε ἡ μετὰ θάνατον δόξα; Οὐδὲν ἄλλο ἢ ἡ διάσωσις ἐκ τῆς λήθης ὀκτῶ ἢ δέκα γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου. (Τί περισσότερον εἶνε ἐν ὀνομα;)

Οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἡ ἀρετὴ ἢ ἐσωτερικὸν κάλλος.

Ἡ μετριόπθεια εἶνε ἡ κλωστή ἢ συγκρατοῦσα ὄλους τοὺς μαργαρίτας τῆς ἀρετῆς ὡς ἐν κομβολογίῳ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ κόμης Χάτζφελδ, ὁ διορισθεὶς ἐσχάτως ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐν Βερολίνῳ, κατάγεται ἀπὸ τοῦ πρίγκηπος Χάτζφελδ, ὅστις ἐν ἔτει 1806 μετὰ τὴν ἐν Ἰένη μάχην ἦτο ὁ φρούραρχος τοῦ Βερολίνου καθ' ἣν ἐποχὴν κατελήφθη ἡ πόλις αὕτη. Ἐκτὸς ἄλλων οὗτος ὤφειλε νὰ πλη-

ροφορή καθ' ἐκάστην τὸν κύριόν του περὶ τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας. Καὶ οὕτω τὴν 24 Ὀκτωβρίου, ἐξ ὧρας πρὶν οἱ Γάλλοι εἰσέλθωσιν εἰς Βερολίνον, ἔπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Πρωσίας ἐπιστολήν, δι' ἧς ἐξέθετεν αὐτῷ τὴν κατάστασιν τῶν δυνάμεων των, Ἄλλ' ἡ ἐπιστολὴ αὕτη περιήλθεν εἰς χεῖρας τοῦ Ναπολέοντος Α'.

Παραπεμφθεὶς ἔνεκα τούτου ὁ Χάτζφελδ ἐνώπιον στρατοδικείου ὡς κατάσκοπος, εὗρισκετο εἰς λίαν ἐπικίνδυνον θέσιν καίτοι ἀθῶος, ἂν μὴ ὁ Ναπολέων, εἰς οὗ τοὺς πόδας προσέπεσεν ἡ πρίγιπισσα Χάτζφελδ ἐξαιτουμένη τὴν ὑπὲρ τοῦ συζύγου της χάριν, ἀπέδιδεν αὐτῇ τὴν ἐνοχοποιητικὴν ἐπιστολήν.

Εἰς τὴν πασίγνωστον ταύτην σκηνὴν ἀναφέρεται ἡ ἀκόλουθος τέως ἀνέκδοτος ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοκράτορος, ἣν πρώτη ἐδημοσίευσεν ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς «Gaulois»

Ἡ ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν Ἰωσηφίνην.

«Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σου, ἀγαπητὴ φίλη, καὶ εἶδον ἐν αὐτῇ ὅτι πολλὴ δυσηρησθήθης δι' ὅσα λέγω κακὰ ἐναντίον τῶν γυναικῶν. ὦ! ἂν ἤξευρες πόσον μισῶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὰς πανούργους γυναικίνας! Ἐσυνείθισα, βλέπεις, ν' ἀναστρέφωμαι μὲ κυρίας ἀγαθὰς, προσηνεῖς καὶ ἀξίας ἐμπιστοσύνης· ἂν εἰς ταύτας μόνας ἀρέσκωμαι, ἐὰν αὐταὶ μόναι μὲ ἐβελξάν, τὸ σφάλμα δὲν εἶνε ἰδικόν μου, εἶνε ἰδικόν σου.

»Παρατήρησον πόσον ἐφάνη καλὸς εἰς κυρίαν τινά, ἧτις ἀπεδείχθη εὐαίσθητος καὶ ἀγαθὴ, τὴν κυρίαν Χάτζφελδ.

»Ὅπόταν τῇ ἐπέδειξα τὴν ἐπιστολήν τοῦ συζύγου της, αὕτη μοι εἶπεν ὀλολύζουσα μετὰ ἐνδομύχου συγκινήσεως καὶ ἀφελῶς: «*Αἴ!* ἀληθινά· εἶνε τὸ γράφημά σου. Συνεινήθην πρὸ τῆς διαφυγούσης τὴν ψυχὴν της ὁμολογίας ταύτης καὶ τῇ εἶπον: — *Κυρία, ῥίψατε τὴν ἐπιστολήν ταύτην εἰς τὸ πῦρ, δὲν θὰ δυνηθῶ οὕτω πλέον νὰ ἐπιφέρω τὴν καταδίκην τοῦ συζύγου σας.* Ἐκαυσε τότε τὴν ἐπιστολήν, καὶ μοι ἐφάνη ὡς ἀπολαύσασα μεγάλως εὐτυχίας. Ὁ σύζυγός της ἔκτοτε καθησούχασε· δύο ὧρας ἀργότερον θὰ ἦτο κατεστραμμένος. Βλέπεις λοιπὸν ὅτι ἀγαπῶ τὰς γυναικίνας, ἀλλὰ τὰς ἀγαθὰς προσηνεῖς καὶ ἀφελεῖς, διότι αὐταὶ μόναι δουρίζουν πρὸς σέ. Ὑγίαινε, φίλη μου.

»*Ὁλωσ σὸς*
»*ΝΑΠΟΛΕΩΝ.*

»Τῇ 6 Νοεμβρίου 9ῃ ὧρᾳ τῆς ἐσπέρας».

Τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γερμανίας ἀναγινώσκουμεν ἐν τῇ γερμανικῇ ἐφημερίδι «Post» τῆς 8 Σεπτεμβρίου:

«Ἡ Γερμανία εἶχεν ἐν ἔτει 1834 πληθυσμὸν

ἐξ 29 ἑκατομμυρίων κατοίκων· ἐν ἔτει 1855 ὁ πληθυσμὸς οὗτος ἀνήλθεν εἰς 34 ἑκατομμύρια καὶ 1[2]· καὶ τέλος μετὰ 25 ἔτη, ἐν ἔτει δηλ. 1880, ἔφθασε τὸ ποτὸν τῶν 45 ἑκατομμυρίων καὶ πλέον· ἦτο ὑπερέρησε κατὰ 8 ἑκατομμύρια τὸν τῆς Γαλλίας πληθυσμὸν, κατὰ 8 καὶ 1[2] ἑκατομ. τὸν τῆς Αὐστρίας, κατὰ 10 ἑκατομ. τὸν τῆς Ἀγγλίας καὶ κατὰ 17 ἑκατομμύρια τὸν τῆς Ἰταλίας. Ἡ Γερμανία λοιπὸν μετὰ τὴν Ῥωσσίαν ἔχει τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν κατοίκων.

Ἐν Ἀμερικῇ προτίθενται νὰ κατασκευάσωσι μεγάλην σήραγγα ὑπὸ τὸν ποταμὸν τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου. Ἡ σήραγγα αὕτη θὰ ἔχη μῆκος 16, 000 ἀγγλικῶν ποδῶν, πλάτος 26 καὶ ὕψος 23. Τὸ βαθύτερον αὐτῆς μέρος ἔσται 176 πόδας ὑπὸ τὸν ποταμὸν. Ὁ φωτιστικὸς δὲ δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός. Αἱ ἐργασίαι ἀνετέθησαν εἰς τὸν μηχανικὸν Rouillard ἐκ Montréal ἀντὶ 3,905,000 δολλαρίων· τὸ δὲ ἔργον θέλει περατωθῆ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν.

Ὑπάρχουσιν ἰχθύς φωσφορώδεις φωτίζοντες τὰ βάθη τῶν θαλασσῶν. Ἰδοὺ τί λέγει περὶ αὐτῶν σοφὸς Γάλλος, ὁ κ. Milne-Edwards, ἐν τῷ ἐσχάτως ἀναγνωσθέντι ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας ὑπομνήματί του:

«Νύκτα τινά, σύροντες ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τὸ δίκτυον, εἶδομεν αὐτὸ πλήρες κλαδωτῶν ζωοφύτων. Ταῦτα ἐξέπεμπον ἀμυδρὰς λάμψεις, θαυμάσιον ἐπιφερούσας ἀποτελέσμα. Ἀΐφνης ζωηρὸν φῶς πρασινόχρονον ἐξήναψεν, ἐσβέσθη καὶ ἐξήναψεν αὐθις, διατρέχον τὰ στελέχη τῶν κοραλλίων τούτων μετὰ τοσαύτης ταχύτητος καὶ τοσαύτης ἐντάσεως, ὥστε ἠδυνάμειθα νὰ ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸ φῶς τοῦ παραδόξου τούτου πυροσφύ».

Ἡ ἑταιρία τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐν Ἀμερικῇ βαμβυκοφυτειῶν προτίθεται νὰ διοργανώσῃ διὰ τὸ 1884 ἐν Νέα Ὑόρκη διεθνή ἐκθεσὶν βάμβακος, καὶ τοῦτο ὅπως ἐορτάσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν κατασχέσεως τῶν πρώτων ὀκτῶ δεμάτων τοῦ ἀμερικανικοῦ βάμβακος, θεωρηθέντων ὡς λαθρεμπορίον, καθ' ὅσον δὲν ἤθελον νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δύναται νὰ παραγάγῃ τόσῳ μεγάλῃν ποσότητᾳ τοῦ εἴλους τούτου.

Ἡ ἑταιρία ἀνέθετο εἰς ἐπιτροπὴν ὅπως ἐξετάσῃ τὸ σχέδιον τοῦ καταρτισμοῦ συνδικαίου τοῦ βάμβακος καὶ τῶν γαιῶν, ἀπαρτιζομένου ἐξ Ἀμερικανῶν φυτευτῶν καὶ μαγγεστριανῶν νηματοκλιωστῶν.

Ἐτέρω ἐκθεσὶς μᾶλλον προσεχῆς γενήσεται ἐν Ἀμστελοδάμῳ. Μεταξὺ δὲ τῶν μᾶλλον ἐνδια-

φερόντων ἐπιστημονικῶν νεωτερισμῶν, ἀναφέρομεν τὴν κατασκευὴν ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου, δύο σχεδὸν χιλιόμετρων, προσωρισμένου νὰ διατρέχη τοὺς κήπους τῆς ἐκθέσεως. Ἡ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ λίαν ἐκτεταμένου περιόλου θὰ γίνεταί οὕτω μετὰ εὐκολίας, ἣν οἱ ἐπισκέπται τῶν ἐκθέσεων οὐδέποτε εἶδον ἄχρι τοῦδε.

Ἐπὶ τῇ εἰς Παρισίους ἀφίξει προσβείας Μαλγκασιῶν ἐκ Μαδαγασκάρ, παρισινὴ τις ἐφημερίς ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ἀστειότατον ἐπεισόδιον τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ Ῥενάν. Ὁ περιφανὴς συγγραφεὺς ἠθέλησε ποτὲ νὰ ἐκτεθῆ βουλευτὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Seine-et-Marne, καὶ διέστρεχε τὸν νομὸν τοῦτον ὅπως γείνη γνωστὸς εἰς τοὺς ἐκλογεῖς του, καὶ διαφωτίσῃ αὐτοὺς περὶ τῆς χρήσεως τῆς ψήφου του. Παρερρεθείς δὲ εἰς δημοσίαν τινὰ συνάθροισιν ἐν Κουλομιέ ἀμίλησε περὶ ὧν τῶν ἐκκρεμῶν τότε πολιτικῶν ζητημάτων καὶ κατέθελε τοὺς ἀροατάς του, ὅτε εἷς ἐξ αὐτῶν ἠγέρθη καὶ εἶπε·

— Δὲν μᾶς λέτε τίποτε καὶ γιὰ τὴ Μαδαγασκάρ;

Ἐκ τούτου γενικὴ ἐκπληξίς καὶ πρὸ πάντων τοῦ ῥήτορος.

— Διὰ τὴν Μαδαγασκάρ;

— Ναί, γιὰ τὴ Μαδαγασκάρ, τί ἰδέαν ἔχετε; ἐπανέλαθεν ὁ ἀροατὴς.

Καὶ ὁ Ῥενάν ἐκτελεῖ τὴν ἀπαίτησίν του καὶ ἀφηγεῖται διὰ μακρῶν, καὶ μετὰ τῆς γνωστῆς αὐτοῦ εὐρυμαθείας, τὴν ἱστορίαν τῆς Μαδαγασκάρ, περὶ τῆς ὁποίας βεβαίως κανένα δὲν ἔμελλε εἰς Κουλομιέ.

Ἐξακολουθῶν τὴν περιοδείαν του, ὁ κ. Ῥενάν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης μεταβαίνει εἰς ἄλλην, καὶ ἐνώπιον ἄλλης ἐκλογικῆς συλλογῆς ἐκτίθησι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας τὸ πρόγραμμά του. Ἐτελείωσε, ἢ τοῦλάχιστον ἐλπίζει ὅτι ἐτελείωσε, ὅτε φοβερὰ τις φωνὴ ἐκσφενδονᾷ κατ' αὐτοῦ τὴν αἴτησιν ταύτην·

— Δὲν μᾶς μιλάτε λιγάνι καὶ γιὰ τὴ Μαδαγασκάρ!

Ὁ ῥήτωρ παρατηρεῖ πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἐξῆλθεν ἡ φωνὴ αὕτη καὶ ἀναγνωρίζει τὸν ἐν Κουλομιέ ἀροατὴν του· μειδιᾷ, καὶ ἀρχίζει πάλιν τὸ μάθημά του περὶ τῆς ἀφρικανικῆς ἐκείνης χώρας, εἶτα δὲ μετὰ τὸ πέρας, στραφεὶς πρὸς αὐτόν·

— Πολῖτα, τὴ λέγει, μοῦ ἐπετρέπετε νὰ σᾶς ἐρωτήσω διατὶ αἰσθάνεσθε τόσον πολὺ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Μαδαγασκάρ;

— Ναί, ναί, νὰ πῆς, γιατί; φωνάζει ὅλον τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἐξέπληξεν ἡ ἀπροσδόκητος ἐκείνη ἐρώτησις.

— Ἄ! δὲν εἶνε τίποτε, μικρὸ πρᾶγμα, ἐπαλαμβάνει ἡσυχῶς ὁ γεννάδας· ζεῖρω πῶς ὁ

κύριος Ῥενάν· ζεῖρει ἀπὸ ὅλα, καὶ δὲνεῖνε τίποτε ποῦ νὰ μὴν τὸ ζεῖρη· ἔχω σκοπὸ νὰ πάω ν' ἀνοίξω παντοπωλεῖο ἐν τῇ Μαδαγασκάρ, καὶ γι' αὐτὸ ρωτῶ, γιὰ νὰ μοῦ πῆ τί τιμὰς ἔχουν τὰ πράγματα, καὶ γιὰ τὸ κλίμα ἂν ᾖ καλὸ. Νὰ, γι' αὐτὸ ρωτῶ.

Εὐλόως δύναται τις νὰ φαντασθῇ εἰς ποῖον ἀκατάσχετον καὶ δημηρικὸν γέλωτα ἐξερράγη πᾶσα ἡ ὀμηγυρίς μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην τοῦ μέλλοντος παντοπώλου τῆς Μαδαγασκάρ.

Γερμανὸς, ἐκ τῆς νοτίου Ἀφρικῆς εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέφων ἐπὶ τῆς γερμανικῆς κορδέτας «Βινέτα» ἐπισκέψατο τὴν νῆσον τῆς Ἀγ. Ἐλένης καὶ ἔγραψε περὶ αὐτῆς τάδε· «Ἀπὸ τῆς πόλεως Jamestown ἀπέχει τὸ Longwood δύο ὥρας, κεῖται δὲ ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ ἐπὶ ὑψώματος δυσβάτου. Ὅσο ὑψηλότερον ἀνεβαίνουμεν, τοσοῦτῳ μᾶλλον κυρύνετο ὁ δριζών· ἀναβάντες τελευταῖον ἐπὶ τὴν κορυφὴν, ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐπετρέχομεν διὰ τῶν ὄρθαλων ὄλην τὴν νῆσον, ἧς οἱ χλοερροὶ λόφοι καὶ αἱ λαμπρὰ κοιλάδες ἐναντίως ἔχουσι πρὸς τοὺς φαλακροὺς καὶ ἀποτόμους βράχους τῆς ἀκτῆς. Ἐνταῦθα ὅμως προσεβλήθημεν ὑπὸ σφοδρῶτάτου ἐτησίου ἀνέμου, ὅστις καὶ τὸν Ναπολέοντα ἔστειλε πρὸ τῆς ὥρας εἰς τὸν τάφον. Τοῦ Βοναπάρτου ὁ τάφος ἀπέχει τοῦ Longwood εἰκοσι λεπτὰ, κείμενος ἐν κοιλάδι πάνυ τερπνῇ. Πυρροποιικίλος λίθος ἀνεπίγραφος ἐντὸς σιδηροῦ περιφράγματος σημαίνει τὸν τόπον ἔνθα μέχρι τοῦ 1840 ἔκειτο ὁ νεκρὸς τοῦ ἄλλοτε πανσθενοῦς αυτοκράτορος. Τὴν πλατεῖαν ὄλην κυκλοῦσι μὲν δένδρα καὶ δρύφακτα ξύλου, διαρρεῖ δὲ κρήνη ἀρίστου ὕδατος ποτίμου. Ἐνταῦθα ὁ Ναπολεὼν ἀνεπαύετο μετὰ τὸν περίπατον καθήμενος σύνουος καὶ κατηφῆς. Ἐκτὸς τοῦ περιφράγματος ὑπάρχει φρουρὰ καὶ ξυλίνη σκηνή, ἐν ἧ ἀπόκειται βιβλός, ἔνθα ἐγγράφουσι τὸ ὄνομά των οἱ τὸν τάφον ἐπισκεπτόμενοι ξένοι. Εὐρομεν δὲ, ὅτι τῷ 1880 ἔγραψε τὸ ὄνομά της ἡ πρώην αυτοκράτειρα Εὐγενία, τῇ 6 μαΐου, ἐπετεῖω ἡμέρᾳ τῆς τελευτῆς τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ὁ δὲ πρίγκιψ Ἐρρίκος τῆς Πρωσσίας τῇ 15 αὐγούστου, ἑορτῇ τοῦ ἀγίου Ναπολέοντος. Τὸ κατάλυμα τοῦ αυτοκράτορος κεῖται ἐπὶ ἑτέρου λόφου κατηνέμου, καὶ ἔχει προθάλαμον καὶ μικρὰν αἴθουσαν, ἐν ἧ ἐτελεύτησεν. Ἐκ τῶν ἐπίπλων του σώζεται μόνον χρυσοῦν κάτοπτρον, διότι πάντα τὰ ἄλλα ἠγόρασαν παρὰ τῶν Ἀγγλων οἱ Γάλλοι ἀντὶ ἀδράς τιμῆς. Τὸ κατάλυμα καὶ τὸ παρακείμενον κηπᾶριον κυκλοῦνται ὑπὸ τείχους καὶ ὁμοιάζουσιν εἰρκτῇ μᾶλλον ἢ οἰκίᾳ».

Εἰς Ἀναγνωστῆς.